

Budapest, 1887. január 10. – Győr, 1965. március 22.

Rév-komáromi hajóács, majd kádármester gyermeke. Elemi iskoláit és a középiskolát Győrben végezte, majd a budapesti tudományegyetem matematika-fizika szakos hallgatója lett. Tanulmányai befejezése után az erdélyi Halmi község felsőfokú mezőgazdasági szakiskolájában kapott állást. 1921-ben, mivel nem volt hajlandó letenni az állami román hűségesküöt, kiutasították. Győrben élő szüleihez költözött és ott vállalt állást. Később Kaposváron a polgári leányiskola igazgatója lett, majd hasonló beosztásban Sátoraljaújhelyen dolgozott. A második bécsi döntést követő erdélyi bevonulás után Ditróra kérte áthelyezését és négy esztendőn keresztül a polgári iskola munkáját irányította. 1944 őszé visszatért Győrbe, a helyi tanítóképzőben kapott munkát. 1945-ben kezdett el politizálni: belépett a Nemzeti Parasztpártba, 1945-46-ban a Győri Nemzeti Bizottság elnöke, részt vett a Magyar Pedagógusok Szabad Szakszervezete munkájában is. 1947 nyarán elhagyta az egyre inkább baloldalra tartó lépett parasztpártot, csatlakozott a Demokrata Néppárthoz, vezette a párt győri szervezetét s képviselőjelöltséget vállalt. 1947. augusztus 31-én Győr-Moson és Sopron megyei választókerületben bejutott a törvényhozásba. A Demokrata Néppárt Végrehajtó Bizottsága 1947. október 16-án megbízta a parlamenti frakció irányításával, elnöki megbízatását 1948. november 3-ig látta el. Mandátumának lejártá után nem állhatott munkába, mert mondvacsinált okokkal bűnvádi eljárást indítottak ellene, állásából felfüggesztették. Az ügyet soha nem zárták le, formai szempontból nyugdíjas volt, de nyugdíjat nem kapott, megélhetését családja biztosította. Az 1950-es évek első felében az ÁVH többször letartóztatta, de tekintettel egészségi állapotára mindig szabadon engedték. 1956 októberében felkérték az újjáalakuló Demokrata Néppárt győri szervezete vezetésére, de azt betegségére hivatkozva elhárította. 1957. december 30-án, mint a győri értelmiségi per ötödrendű vádlottját a népi demokratikus államrend megdöntésére irányuló szervezkedés előkészítésének vádjával bíróság elé állították. 1958. január 17-én egy év börtönre ítélték, az ítélet végrehajtását három esztendőre felfüggesztették. Élete hátralévő éveiben a győr-újvárosi római katolikus templom kisegítő kántora volt.